

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. [redacted] ve věci [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti povinnému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o zastavení exekuce,

takto:

- I. Exekuce vedená u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 4 EXE 4/2017 soudním exekutorem [celé jméno účastníka], Exekutorský úřad Praha – západ se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

K návrhu oprávněných byl dne [datum] pověřen soudní exekutor [celé jméno účastníka], Exekutorský úřad Praha – západ, [ulice a číslo], [obec a číslo] – [část obce] vedením exekuce pod shora uvedenou sp. zn., v souladu s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2017 č.j. 21 Co 218/2016-94 (dále jen exekuční titul). Dle exekučního titulu je povinný povinen zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že mezi oprávněnou a) a oprávněným c) probíhala či probíhá milostná či sexuální korespondence a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, ať už svým názvem či svým obsahem, dále zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že oprávněný c) vedl milostnou či sexuální korespondenci s více ženami, a jednou z těchto žen že je také oprávněná b) a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, ať už svým názvem či svým obsahem, dále zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že oprávněný c) je otcem nezletilého dítěte oprávněné a) a zdržet se jakýchkoli zásahů do soukromého rodinného života oprávněné a), zveřejňováním tvrzení či spekulací o soukromém životě a rodině oprávněné a) a konečně zdržet se tvrzení a spekulací o tom, že oprávněný c) podvádí oprávněnou d) s jinými ženami a tvrzení a spekulací o jejich totožnosti.

Povinný navrhl zastavení exekuce podáním doručením soudnímu exekutorovi [datum] s odůvodněním, že z návrhu oprávněných je dovozováno, že porušil své povinnosti tím, že zveřejnil na internetových stránkách odkaz na rozhodnutí soudu, kterým mu byla předmětná povinnost uložena, a dále odkaz na stránky [webová adresa], jež údajně obsahovaly z hlediska oprávněných závadné či na cti utraňující texty. Povinný měl za to, že žádným z popsaných jednání neporušil povinnosti uložené mu exekučním titulem.

Oprávnění s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasili.

Soud prvního stupně usnesením č.j. 4 EXE 4/2017-43 přezkoumal vydané exekuční příkazy dne [datum]. Usnesení Okresního soudu v Berouně shora citované bylo zrušeno usnesením Krajského soudu č.j. 23 Co 358/2017-79 ze dne 27. 10. 2017.

Okresní soud v Berouně, vázán rozhodnutím Krajského soudu v Praze, doplnil dokazování v nařízeném jednání, a to o slyšení obou stran a provedení listinných, elektronických důkazů a následně výpisy z účtu povinného a zkoumáním jeho majetkové situace. Provedeným dokazováním ve věci dospěl k následujícímu skutkovému stavu:

Exekuční řízení ve věci bylo zahájeno [datum] na základě návrhu oprávněných ze dne [datum]. Na základě tohoto návrhu Okresní soud v Berouně vydal pověření soudního exekutora dne [datum]. Toto rozhodnutí vedené u soudního exekutora pod sp. zn. [číslo] bylo doručeno povinnému spolu s exekučním návrhem a exekučním příkazem [číslo] dne [datum]. Povinný podal návrh na zastavení exekuce s datem [datum] podle § 55 odst. 1 exekučního řádu, kdy ve svém návrhu neuvádí žádná

tvrzení vázající se na návrh na zastavení exekuce k exekučnímu příkazu [číslo] ani ve vztahu k následně ukládaným pokutám.

Po doplnění dokazování a vyjádření povinného v rámci nařízeného ústního jednání ve věci je zřejmé, že povinný se svým návrhem domáhal zastavení exekuce pro její neúvodnost s tím, že se nedopustil žádného jednání, které by bylo v rozporu s povinnostmi uloženým mu exekučním titulem. Na tomto svém návrhu povinný setrval, tedy na návrhu zastavení exekuce zcela.

Oprávnění i v doplněném řízení navrhli, aby návrh na zastavení exekuce podaný povinným byl zcela zamítnut s tím, že jejich návrh byl podáván [datum] a doplněn podáním ze dne [datum] a [datum]. Uvedli, že teprve následně byl soudním exekutorem vydán exekuční příkaz, kdy exekutor zjevně vycházel ze všech podání jako celku, neboť se jednalo o pokračující porušování povinností, kdy toto bylo přetrženo až vydáním předmětného exekučního příkazu. Uvedli, že první exekuční příkaz nebyl vydán pouze na podkladě návrhu ze dne [datum]. První návrh na nařízení exekuce ze dne [datum] odůvodnili oprávnění tím, že povinný zveřejnil text dne [datum], jehož součástí je plný text rozhodnutí Krajského soudu v Praze č.j. 21 Co 218/2016-94 ze dne 27. 1. 2017 respektive obsahem článku jsou odkazy na usnesení s možností rozkliknutí na plné znění textu s tím, že oprávněná a) a v jedné osobě právní zástupkyně oprávněných b), c), d) uvedla, že právě tím, že na svých stránkách povinný zveřejnil odkazy na rozhodnutí Krajského soudu a následně i soudu okresního - na jednotlivá usnesení, která nebyla žádným způsobem anonymizována, dopustil se porušení vydaného exekučního titulu, tedy předběžného opatření, který mu takováto jednání zakazuje. Ze samotných usnesení je dle oprávněných zcela zjevné (krom osobních údajů) jaké povinnosti povinný porušuje a jaká tvrzení zveřejňuje. Dále bylo namítáno, že součástí textu zveřejněného [datum] je odkaz na blog [webová adresa] s tím, že tyto stránky přesně obsahují výroky, jejichž šíření se má jmenovaný zdržet.

V rámci nařízeného ústního jednání pak zástupkyně oprávněných a oprávněná a) doplnila, že neví, komu patří citovaný blog ani netvrdí, že je blogem povinného, neboť povinný tuto skutečnost rozporoval, nicméně právě protože na stránkách a v textu z [datum] na stránkách, které patří oprávněnému, [webová adresa] je odkaz na tento blog, dopouští se porušení uložených povinností v předběžném opatření Krajského soudu v Praze.

Soud v nařízeném ústním jednání provedl důkaz citovaným textem ze dne [datum] a screenshoty obrazovky s citovaným textem ze dne [datum], stránkami [webová adresa] z tohoto data, ze kterých zjistil, že v tomto textu je umístěn článek s označením „ Je nevlastní syn [celé jméno oprávněné] velkopodnikatel, otec [celé jméno oprávněného]“, přičemž v textu samotném se objevuje třikrát odkaz na usnesení KS [obec] ze dne [datum], stížnost povinného k Ústavnímu soudu ze dne [datum] a usnesení ze dne [datum]. Jedná se o odkazy k rozkliku, které po rozkliknutí otevřou plné znění citovaných usnesení bez anonymizace. Na citovaných stránkách pak soud zjistil, že v levém spodním okraji je odkaz na [webová adresa]. Po rozkliknutí na tento odkaz se jako první objeví článek psaný povinným dne [datum] s názvem „ [celé jméno oprávněného] spol. se opět soudí a žádá 3 650 000 Kč jako odškodnění za poškození dobrého jména“. V rámci tohoto textu je mimo jiné uvedeno, „ ...hlavně po sérii e-mailové korespondence mezi [anonymizováno] a jeho právnickou [anonymizováno] pronikla do médií. [jméno] se to hemžilo výrazy dost vhodnými pro pornografickou literaturu bez hranic. Při právnických poradách má nyní pan [příjmení] i možnost starat se i o její děcko. S dětmi už má zkušenosti – i s nemanželskými.“

V souladu s rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne [datum] se soud primárně zabýval citovaným exekučním návrhem ze dne [datum] a zde tvrzenými jednáními povinného, zda tato naplňují porušení některých z povinností uložených povinnému exekučním titulem, a to usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2017 č.j. 21 Co 218/2016-94 či nikoli.

Soud v posuzovaném případě dospěl k závěru, že jednání, která jsou v citovaném exekučním návrhu ze dne [datum] kladena za vinu povinnému s tím, že jimi porušuje některé povinnosti uložené citovaným exekučním titulem, takovéto porušení nezpůsobily. Pokud se na stránkách textu

ze dne [datum] objevují rozklidem usnesení Krajského soudu v Praze, a to bez jakékoli anonymizace, kterými je ukládána povinnost povinnému, a kde jsou zřejmé nacionále účastníků, ale i povinnosti, kterých je povinný povinen se zdržet, či porušení, kterých se dopouští, pak soud dospěl k závěru, že svým jednáním povinný zřejmě porušil ustanovení Zákona o ochraně osobních údajů či se mohl dopustit jednání směřující proti osobnostem oprávněných, ovšem takovéto jednání není v rozporu s vydaným exekučním titulem. Pokud pak je odkazováno na umístěný odkaz blogspotu, v tomto směru soud rovněž dospěl k závěru, že sám o sobě takovýto odkaz není porušením předběžného opatření a exekučního titulu shora citovaného. Článek, který je umístěn na tomto blogspotu je z února 2015 a dle názoru soudu není relevantní, neboť k porušení povinnosti uložené usnesením Krajského soudu [datum] nedošlo po vydání tohoto rozhodnutí, ale především se jedná o blogspot, který nespravuje povinný (oprávnění toto ani netvrdí). Sám povinný nemá jakoukoli možnost cizí blog odstranit či texty na něm jakýmkoli způsobem kontrolovat.

Soud při pověření soudního exekutora nezkontroluje a ani nemůže zkoumat, zda povinný dobrovolně uloženou povinnost plní; vychází z tvrzení oprávněného v návrhu a případná nedůvodnost návrhu je důvodem pro přezkum v rámci řízení o zastavení exekuce, k návrhu povinného. Nedůvodnost podaného návrhu lze pak zohlednit například při rozhodování o nákladech řízení. Stejně tak postupuje i soudní exekutor při vydání exekučního příkazu. Soud tedy postupoval v souladu se zákonem, když pověřil soudního exekutora provedením exekuce, neboť zkoumal toliko formální a materiální vykonatelnost exekučního titulu a tato je dána. V řízení o zastavení exekuce je však nutno k návrhu povinného zkoumat odůvodněnost právě prvního podaného návrhu, tedy jestli k datu [datum] tvrzená jednání povinného naplňuje porušení některé povinnosti uložené povinnému exekučním titulem či nikoli.

Soud v posuzovaném případě na základě provedených důkazů k tvrzením oprávněných a jednání povinného k datu [datum] dospěl k závěru, že svým jednáním k tomuto datu povinný povinností uloženou exekučním titulem neporušil. Jelikož se v posuzovaném případě jedná o první návrh na nařízení exekuce s pověřením soudního exekutora a na vydání exekučního příkazu s porušením zmíněné povinnosti, soudu nezbylo než exekuci zcela zastavit, protože k porušení povinností uloženým povinnému před datem [datum] jeho jednáním nedošlo. Soud nesouhlasí s názorem oprávněných, že se jedná o pokračující jednání, které takto musel exekutor hodnotit, naopak soud konstatuje, že bylo na soudním exekutorovi, aby posoudil návrh ze dne [datum] a zde tvrzená jednání, zda jimi došlo k porušení povinností ze strany povinného k tomuto datu a podle těchto rozhodl. Exekutor však v daném případě rovněž není nadán možností přezkumu rozsahu porušení povinností povinným, takto lze činit jen v řízení o zastavení exekuce, jak již shora citováno.

Pokud ale do doby podání prvního návrhu oprávněnými k porušení povinností nedošlo, není možné pod jeden návrh subsumovat další jednání povinného a ukládat pokuty, aniž by o dalším pověření rozhodl exekuční soud. K postupu soudu, resp. soudního exekutora, který namítají oprávnění a sice, že se jedná o pokračující jednání povinného, kdy exekutor má možnost opakovaně vydávat exekuční příkazy pro porušení povinností daných exekučním titulem soud uvádí, že toto je možné, ovšem toliko v případě, že první návrh, na základě kterého je soudní exekutor pověřen a exekuce jako taková zahájena je důvodný. Jelikož v tomto případě tomu tak není, nezbylo než vyhovět návrhu povinného a exekuci zastavit a bude na oprávněných, zda podají nový návrh na pověření exekutora s tvrzeními a důkazy o dalších jednáních povinného, které by pro zahájení exekuce bylo důvodné. V takovém případě může následně exekutor vydávat exekuční příkazy opakovaně.

O nákladech řízení pak bylo rozhodnuto dle ust. § 52 a § 89 exekučního řádu ve spojení s § 271, tak, že žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na jejich náhradu, byť povinný byl v řízení o zastavení exekuce úspěšný, ale dle názoru soudu nelze přičítat k tíži oprávněného, že se snaží domoci svého práva, nezasahování do osobní integrity oprávněných, kdy je zřejmé, že jednání povinného není zcela v souladu s exekučním titulem a navíc ve svém jednání povinný i nadále pokračuje.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání a to do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Beroun 21. června 2018

Mgr. Markéta Lanzová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. října 2018.